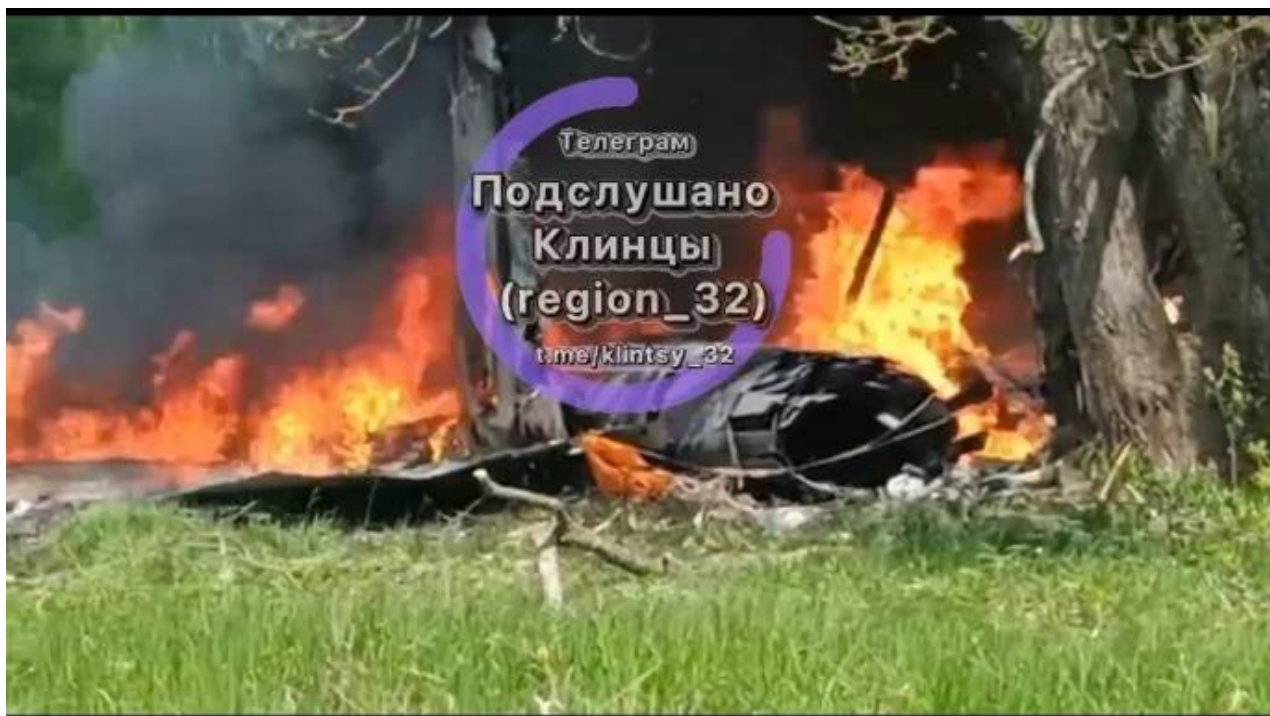

Pět verzí toho, co se stalo v Brjanské oblasti

☆ cs.topwar.ru/217164-pjat-versij-proisshedshego-v-brjanskoj-oblasti.html

Roman Skomorochov

17. května 2023

Ministerstvo obrany Ruské federace očekávaně mlčí a jsem si naprosto jist, že na oficiální verzi budeme čekat ještě dlouho. Něco mi říká, že bude.

Co se týče potvrzení, už to není sranda, už se derou slzy. Běloruský prezident Lukašenko potvrdil, že v Brjanské oblasti byly sestřeleny 2 letadla a 2 vrtulníky ruských leteckých sil. A odkazují na to. Nikdo jiný...

A tady je vše jako obvykle: pokud neexistují vysvětlení od těch, kteří by to mohli udělat, pak s tím přijdeme a vyslovíme to my sami. Dobře vyhnojená černo země pro "odborníky" různého druhu a vlastností. Navíc tentokrát bylo předloženo tolik verzí, až se z toho točí hlava.

Co máme?

První Mi-8 byl sestřelen raketou a zřítíl se v Klincovském okrese

Brjanské oblasti. Druhým sestřelem byl stíhací bombardér Su-34, který spadl poblíž ukrajinských hranic v obci Istrovka nedaleko regionálního centra Starodub. Třetí ztrátou byla stíhačka Su-35 sestřelená u vesnice Suretsky Muravey, okres Klintsovsky. Čtvrtý byl další Mi-8, který spadl u vesnice Volkustichi, Uněčský okres, Brjanská oblast, 70 km od hranic.

Zahynulo všech devět pilotů.

A je zde důležitý bod: pokud šest členů posádky Mi-8 nemělo mnoho šancí, pak smrt pilotů Su-34 a Su-35, vybavených nejmodernější naší technikou, co se záchrany týče, říká hodně. Ale pojďme popořadě.

Za tři dny bylo tolik verzí, že mysl přesáhla mysl. Ale ze streamu se ukázalo, že se vybrala určitá částka k diskuzi, protože se mnohé (chytré i vůbec ne) myšlenky sblížily. A proto se začneme, pokud je to logické, podívat na to, kdo co viděl.

1. Verze je nejšílenější. DRG

Ano, o titul nejbláznivější verze se ucházejí dva, ale tato je

nejvýraznější. Začalo to u Strelkova / Girkina, pak to byl někdo, kdo to zvedl a rozbil.

Verze není něco, co neobstojí v kritice, dokonce ji nějak není snadné kritizovat. Vznikl z toho akční film nesci-fi: čtyři skupiny ukrajinských specialistů vstupují na území Ruska, nacházejí se na trase letadel a vrtulníků létajících z jejich základen a základny jsou na různých místech, doufám, že je to pochopitelné.

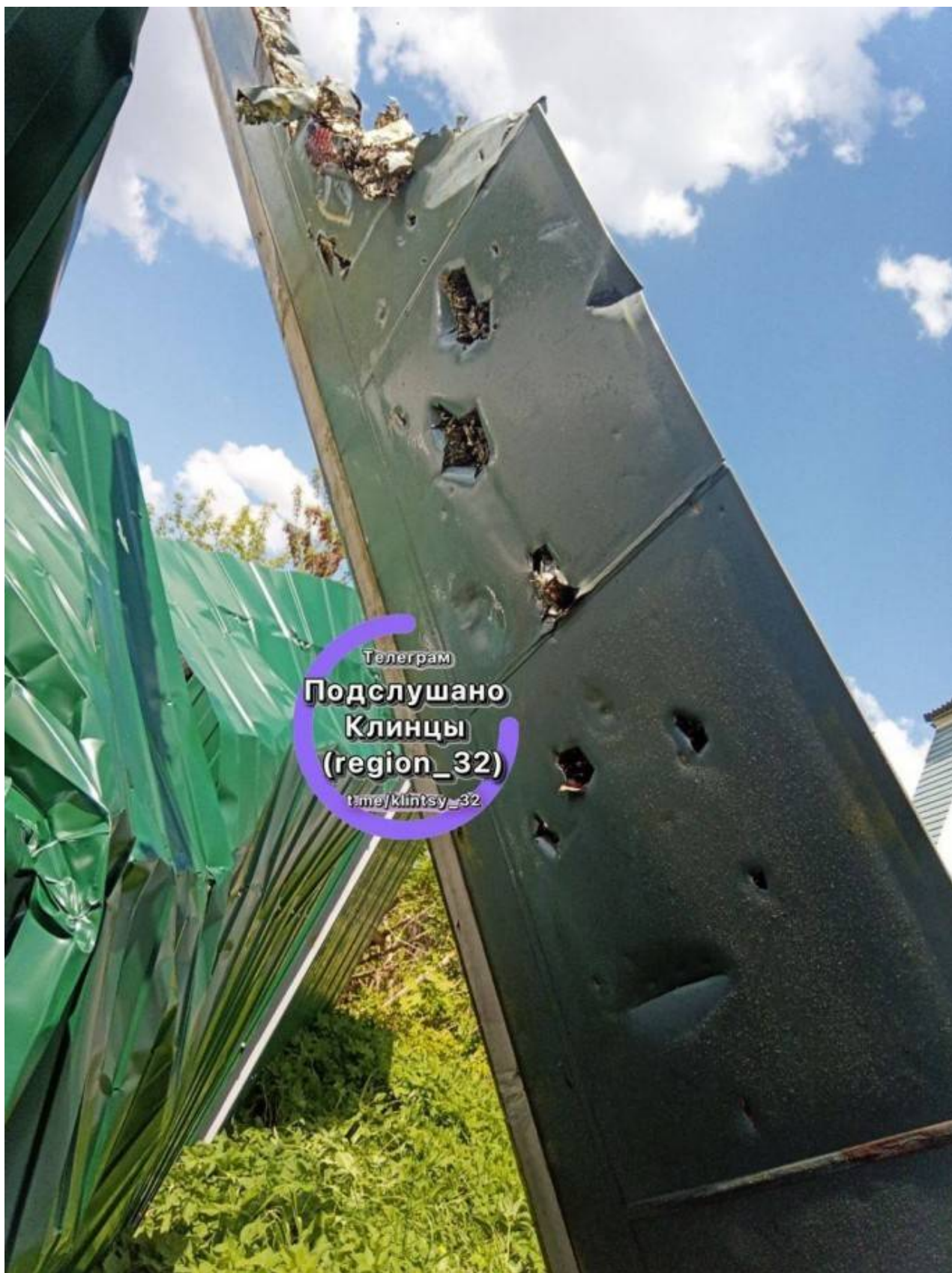
Poté téměř současně odpálí určitý počet raket, sestřelí všechna čtyři letadla a v klidu odjedou na území Ukrajiny.

A nikdo nic neviděl. Hromady lidí natáčely porážku letadla a vrtulníku, ale start, který nebyl beze stopy, nikdo neviděl. Pro MANPADS s průměrným doletem 5 km - fantastické.

To všechno jsou ale opravdu maličkosti, akorát ti, kteří přispěchali mluvit o MANPADS v rukou ukrajinských sabotérů, neviděli fotku prostřelených listů vrtulníku, která verzi MANPADS zcela pohřbívá.

MANPADS mají velmi malou hlavici, v průměru po celém světě do 3 kg. Proto taková raketa míří na nejzranitelnější místo – motor. A je snazší se vznášet nad teplotou a deaktivovat letadlo.

A lopatky proražené blízko středu rotace naznačují, že šlo o velkou raketu, která byla také naváděna teplem motoru, ale odpalovala nálož buď z kuliček, nebo ze šípů do vrtulníku z TOP.

Takže pokud něco, Buk funguje, což z něj dělá velmi nepříjemného soupeře.

2. Téměř nejšílenější verze, ale nejhnusnější. Kolaboranti a zrádci

Budou zde nějaké citáty. Nebudeme lidem dělat reklamu, replikovat jejich hloupost a průměrnost, ale jiná cesta není.

"Je to pečlivě naplánovaná operace."

Souhlasit. Neplánované operace většinou skončí špatně. Nebudeme chodit po příkladech, ale v tomto případě musíme souhlasit – operace byla naplánována a provedena velmi efektivně. Čtyři ze čtyř – víte, je to silné.

Nejzřetelnějším závěrem je, že máme co do činění se zradou z naší strany, někdo prozradil tyto skupiny a cesty k nepříteli."

Zde je nejjasnější příklad diskreditace ruských leteckých sil, za kterou autor nic nedostane. Lehkým poklepáním na klávesnici obvinil pan „voenkor“ ze zrady... koho? A kdo věděl o letových trasách? velitel pluku? Plukovní navigátor? Náčelník štábu? A co, důstojníci FSB by už měli spěchat na všechny? Ve všech třech divizích? A důstojníci pluků by už měli ležet „tváří k podlaze“ nebo se zlomenými rty předhánět ve svědectví o tom, komu řekli, kam zítra poletí letadla a vrtulníky?

No a v bájného novodobého Stirlitze, který s pomocí nějakých triků získával údaje o složení a trasách, osobně nevěřím. Tedy - velitelé mrtvých letců byli zapsáni jako zrádci.

Další vyjádření k tématu od jiného „vojenského zpravodaje“:

"Pokud jde o otázku, jak se nepřítel dozví o tom, co a kde letíme, je vše velmi jednoduché - mají spoustu očí kolem letišť a jakýkoli program vidí lety přes satelity. V Mariupolu se naše armáda přes vysílačky vymačkané od Ukrajinců rychle dozvěděla, že ta naše letí. letectví než z centrály"

Oči kolem letišť ... Pánové říkají, že je to naprosto netaktní, nelze to nazvat náznakem, že v Rusku sedí zrádce na zrádci a partyzánské oddíly jsou na každém kroku. Sedí, víte, kolem letišť a sledují, kde a kdo poletí.

No, no, víc než 25 let jsem bydlel jeden a půl kilometru od takového letiště. A koukal jsem na lety, dokud mě tenhle byznys k smrti neomrzela. Letadlo vzlétá. A změní se v tečku. A pak zmizí z dohledu. A všechno, co jsem jako špión mohl někde předat - ano, pár vzlétl. Všechno.

Programy a satelity – ano. Zejména programy na satelitech spolu s dobrou optikou. Ale co ti, kteří nemají to štěstí žít poblíž letiště? Ne, je tak jasné, že naši paladinové v bílém brnění dovolili, aby je někdo ulovil, ale proč je celá populace tak namočená v bahně? Navíc je to neprokázané.

Ale takové vojenské zpravodaje máme a další nebudou. A ti, kteří jsou, vidí v každém občanovi Ruska potenciálního zrádce. Zvláštní podezření mají obyvatelé osad poblíž vojenských letišť.

Zřejmě z těchto důvodů bylo v Brjanské oblasti zahájeno „Odposlouchávání“, zjevně s cílem zachytit ukrajinské sabotéry vycházející na stanoviště dopravní policie. Pokud jsem pochopil,

nikdo nebyl zachycen.

3. Verze není šílená, ale neuvěřitelná. Protivzdušná obrana ozbrojených sil RF

Někteří "experti" vyslovili verzi, že letadla a vrtulníky byly sestřeleny vlastní PVO.

Obecně se to samozřejmě ve válce stává poměrně často a letectví to dostává ze svého. případy historie ví hodně. Ale všechny případy „přátelské palby“ mají důvody, které lze snadno klasifikovat:

- nepřipravenost výpočtu protivzdušné obrany;
- nefunkční odpovídače "přítel nebo nepřítel" v blízkosti letadla;
- nefunkčnost technické části;
- přímý příkaz.

První možností je, jak Syřané sestřelili náš Il-20. Obtížná situace, která ponechává mnoho přání při přípravě výpočtu, stará raketa a starý software - a tady je výsledek. Střela zachytí cíl, který má nejraději, bez ohledu na odpovídače. A to je vše.

Příklad druhé možnosti se stal Ioni. Letadlo zahlédla protivzdušná obrana jedné země, která s nikým neválčí. Transportér ukrajinské výroby, podle mého názoru An-26, který se pomalu někam plazil o své záležitosti. A obžalovaný „přítel nebo nepřítel“ pro něj nepracoval. Začal jsem volat do rádia - žádná odpověď. Poslali stíhačku z nejbližšího letiště, které ve skutečnosti nebylo příliš blízko. Letadlo ale neletělo, bylo málo paliva, po služebním přeletu území nestihli natankovat. Pilot také křičel do vysílačky, málem transportér dohnal, ale doslova na 10 minut bylo málo paliva.

Mezitím se 26. začala blížit k hlavnímu městu. Ne země, ale region. A tady je obrázek pro vás: letí letadlo. Nereaguje na žádné dotazy. Ale letadlo je vaše. Zdá se, že ano. a co dělat? Co když už tam sedí a jak to nakonec v USA zařídí?

Nakonec padlo rozhodnutí. Oheň na zemi, věčná vzpomínka na posádku (ukázalo se, že jsou vlastní), celé letectví bylo otřeseno kvůli dodržování letových pravidel a rádiové komunikace.

V zásadě může tento případ ilustrovat i třetí a čtvrtou možnost.

Ale v našem případě i ukrajinská strana, ukrajinská média, vyjadřují pochybnosti, že je tady všechno tak špatné. Ano, šance zasáhnout přátelské lidi byla a vždy bude, ale jedna věc je sestřelit jeden cíl chybným startem a něco jiného je zařídit takovou popravu.

Navíc mi osobně nejde do hlavy, jak mohou ruské posádky protivzdušné obrany sestřelit ČTYŘI své cíle s pracujícími obžalovanými „přítel nebo nepřítel“. A stejně tak mi do hlavy nesedí varianta, že všechna naše letadla letěla s vypnutými transpondéry.

To, víte, přesahuje dokonce i nesci-fi. Střely létající na letadlo bez ohledu na identifikační systém nebo letadla, která jej neobsahují.

Opravdu, nejneuvěřitelnější verze.

4. Verze je méně bláznivá a méně neuvěřitelná. Stíhačky ukrajinského letectva

Na Ukrajině jsou stále stíhačky. Jak MiG-29, tak Su-27. to je fakt. A mají i moderní rakety. Spojené království a USA darovaly řadu AIM-120 AMRAAM.

AIM-120 v závislosti na modifikaci létají na vzdálenost 70 až 105 a dokonce 180 km. To znamená, že stačí vzlétnout, získat výšku, vidět cíle, mířit a střílet. Nepříjemným momentem však je, že AIM-120 potřebuje „ukázat“ cíl pomocí radaru. Tedy ocitnout se kromě toho, že jakékoliv letadlo se jistě „rozsvítí“ na nepřátelských radarech.

To znamená, že letadla pro vypuštění AIM-120 budou muset vzlétnout, získat určitou výšku, přiblížit se k místu startu, vystoupat ještě výš, aby zachytila cíl svými radary a odstartovala.

A zde opět otázky k protivzdušné obraně Ruska. Kde to bylo a proč nenašlo ukrajinská letadla je otázkou. Tedy pokud by tam byla letadla. Pokud ne, pak se na toto téma zatím nevyplatí klást otázky, ačkoli jsou to otázky na naši protivzdušnou obranu, které se táhnou jako oranžová nit celým článkem.

Obecně je ale verze životaschopná, jen kdyby naše protivzdušná obrana fungovala ve stylu tří opic "nic nevidím, nic neslyším, nikomu nic neřeknu." Pokud ne, je situace pochybná. Inu, Su a MiGy ozbrojených sil Ukrajiny se nemohly v jednu chvíli stát neviditelnými a neobjevit se na obrazovkách radaru ruské armády. Kromě toho existuje více než jedno pozorovací stanoviště.

Takže verze se stíhačkami, které se plíží k našim letadlům a vrtulníkům v ultra nízké výšce, nevypadá oprávněně.

5. Nejpravděpodobnější verze. Ukrajinská protivzdušná obrana

Novgorodsko-severský okres Černihovské oblasti Ukrajiny dělí od Klintsy, pod kterým se vše odehrálo, padesát kilometrů. Od 50 do 60

km do několika osad v regionu, kde jsou všechny podmínky pro klidné umístění protiletadlových raketových systémů a komunikačního a navigačního centra.

To znamená, že mluvíme nejen o S-300V, který bez problémů zasáhne všechny cíle v okruhu 30 km kolem města Klinty, ale také o systémech kratšího dosahu.

Někteří analytici poznamenali, že rakety PAC-2 / GEM + komplexu Patriot jsou schopny zasáhnout na vzdálenost až 100 km.

"Ale je nepravděpodobné, že by ozbrojené síly Ukrajiny podstoupily takové riziko a zaútočily na jeden z nejpokročilejších systémů protivzdušné obrany, který mají k dispozici."

Naopak. V porovnání s tím, jak ozbrojené síly Ukrajiny narychlo zasáhly Luhansk nově přilétanými řízenými střelami Shadow of the Storm, je zde použití Patriotu plně opodstatněné. Prokázání vašeho úspěchu je do jisté míry zárukou, že v budoucnu dají něco jiného, co Ozbrojené síly Ukrajiny nemají, ale velmi rády by dostaly.

A pak do jisté míry západní výrobci zbraní považují Ukrajinu za jakési testovací místo pro testování jejich vybavení a munice. Je to zcela běžná praxe, vezmeme-li v úvahu, že taková příležitost byla poskytnuta naposledy před 20 lety. Myslím Irák. Všechno ostatní, Libye, Sýrie, Afghánistán, chápete, nejsou země, kde můžete použít protiletadlové střely v hodnotě přes milion dolarů (raketa protivzdušné obrany Patriot stojí 3 miliony dolarů). Prostě nemají cíle.

Co se týče komplexu NASAMS, ten by se dal také snadno a přirozeně využít. Vše závisí na dostřelu střel. Když AIM-120C-5 s doletem 105 km, tak proč ne? A S-7 už letí 120 km. Vše tedy závisí na tom, co spojenci přinesli pro ozbrojené síly Ukrajiny.

Ale sovětské S-300V a Buk jsou z hlediska svých výkonnostních charakteristik pro takový úkol docela vhodné. To znamená, že ozbrojené síly Ukrajiny měly co provést tuto operaci, ale proč se to pro nás stalo takovým zjevením a překvapením, je otázkou.

To, že komplexy byly skrytě postoupeny k hranici, ale naše rozvědka nezjistila, je fakt. Proto letadla a vrtulníky, které byly na jejich území, byly, upřímně řečeno, zaskočeny. Je vtip sestřelit dva vrtulníky EW, jejichž specializací bylo právě omračování a potlačování systémů protivzdušné obrany?

Obecně, pokud jde o vrtulníky, okamžik, kdy byly 50 kilometrů od linie dotyku, si zaslouží samostatné vyšetřování. Tyto stroje jsou zcela neozbrojené a jsou vynikajícími cíli pro jakékoli systémy protivzdušné obrany. Ale vzhledem k tomu, že jsou 100-150 km od LBS, mohou velmi dobře plnit úkol působit proti práci nepřátelských systémů protivzdušné obrany.

Na závěr jen otázky

1. Kdo vlastně poslal "sekery" do první linie a čím se tato osoba řídila

- to je otázka, na kterou bych rád znal odpověď. Tento muž, který operaci takto naplánoval a schválil, má na svědomí smrt devíti lidí a čtyř aut.

2. Co ten den dělala naše RTR a protivzdušná obrana? Ruské jaro informovalo o „masivním startu“. Naše protivzdušná obrana, podle "RV", "některé z raket byly schopny sestřelit naše systémy protivzdušné obrany, ale čtyři střely prorazily." Tedy přesně tolik, kolik je potřeba. Takže se omlouvám, ale je zde mnoho pochybností. A ani jedno potvrzení práce naší protivzdušné obrany. Běda.

3. Kolikrát byla ukrajinská protivzdušná obrana zničena ve zprávách a hlášeních? A pokud je skutečně zničen, co se stane?

4. Proč nepřítel stále klidně dodává jakoukoli munici a vybavení LBS a dělá to beztrestně?

5. Kde je naše letectvo, vesmír, radiotechnika, armádní zpravodajství? Máme něco z výše uvedeného, které dokáže v budoucnu odhalit taková překvapení?

Samozřejmě bych si rád počkal alespoň na nějakou reakci v podobě oficiální verze Ministerstva obrany Ruské federace.

Ministerstvo obrany, Peskov, federální televizní kanály však stále mlčí. Tři dny po havárii. Guvernér Bogomaz také znovu nepromluvil. To, že pro ně pracuje tiskový atašé celého prezidenta spojeneckého Běloruska, je nesmysl, ačkoliv je třeba zvlášť poděkovat Alexandru Grigorjevičovi. Jinak bych chodil v hodnosti falešného zprávy.

Věčná památka padlým vojákům. Upřímnou soustrast rodině a přátelům. A očekávání alespoň nějakých informací od našeho vedení není ve stylu „lod' se potopila“. Ale je to právě tento přístup, který vede ke vzniku těch nejbláznivějších a nejklamnějších verzí na nezávislém internetu.

A obyvatelé města Klintsy zatím začali vybavovat improvizovaný památník na památku mrtvých letců.

